ב"ה

גליונות לעיון בפרשת השבוע

ערוכים בידי נחמה ליבוביץ סנה ראשונה

פרשת תרומה פרק כ"ה: כ"ו א-ה.

א. 1. פרק כ"ה כסוק ל"א: מכרה כיום את בכרתך לי.
קרא רש"י למסוק זה ד"ה בכורתך,
" " " ל"ב, ל"ד
" רמב"ן " " עד "ולא יחוטו ליום מחר" ומן "אבל בזוי הבכורה לעטו" עד "מחודש ממיטי התורה".
" סמורנו " ל"א ד"ה מכרה כיום
" רשב"ם " " " " " וגם פ. ל"ב
" ראב"ע " " " " "
מה הם הזכויות והחובות הקטורים בבכורה לפי הנ"ל?
חלק את המפרשים לקבוצות לפי המקפותיהם.

2. מי מן המפרשים מיטיב - לדעתך - לנמק את בזוי הבכורה מצו עיטו?
3. מה המחיר שילם יעקב עבור הבכורה עפ"י המפרשים הנ"ל?
עיין עוד רשב"ם ל"ד ד"ה ויבז עיטו את הבכורה,
" " סמורנו ל"ג ד"ה וימכר את בכורתו
" " " ל"ד " ויעקב נתן לעטו ובאר מה ענין הפסוק רות ד.ז. לכאן?
4. למה נאמר בת. ל"ד "ויעקב נתן" ולא "ויתן יעקב" בהיקבלה לת. ל"ג "וימכר עטו"?
/לטם תיובה עיין בבראטית דפ.א "והאדם ידע" ולא "וידע אדם" וגם רט"י שם ועיין גם שם פ. כ"א פסוק א' "וה. פקד" ולא "ויפקד ה.?/

ב. מה קטה לרט"י בפסוקים הבאים?
1. כ"ה פטרן כ"ג ויגדלו הנערים ויהי עטו
2. " " כ"ח בפיו. - ומה הם מעלותיו ומגרעותיו של כל אחד מטני פרושי רט"י לפסוק זה?

ג. מה קטה לראב"ע בפסוק כ"ג ד"ה ורב יעבד צעיר? ועיין איוב י"ד י"ט! ומה ראה אברבנאל לפרש בדרך אחרת? וזה לשונו: "האמנם בא הכתוב בלשון בלתי מוכרח, טפעמים יראה ממנו שהרב יעבד לצעיר ופעמים יובן ממנו שלרב יעבד הצעיר, להודיע שכן יהיה, כי בהיות ישראל רב, עם אל ועם קדושים נאמן, עטו חרב יעבד לצעיר יעקב, וכאשר ישראל יושל בחסאו תרגז הארץ תחת עבד כל ימלך"

ד. פרט את הבטואים בדברי המפרשים:
1. כ"ד ד"ה ויתרוצצו בראב"ע "על שם סופם" ומה ענין הפסוק איוב כ"ב ו. לכאן? קרא גם ראב"ע דברים כ"ה ה. ד"ה הנופל!
2. ל " הלעיטני ראב"ע "אין לו חבר".
3. כ"ו פ.ד. ד"ה והתברכו בזרעך רט"י "וזה אב לכולן". באר גם אל מי מוסבת המלה "זה".
4. כ"ו כ.ה. ד"ה חקותי ותורותי רשב"ם "דינין".
5. " " " " " רט"י "מצוין עליהן".

ה. שאלת רשות.
כ"ו פ.ה. מימרתי מצותי חקתי ותורותי.

1. מה ההבדל בין פרוש רט"י ובין פרוש רשב"ן בסוף דבריו /מן "ועל דרך המשל תאמר" ומתוך אלו הנחות הם יוצאים?
2. הראב"ע נבדל מפרושו של הרשב"ן רק בטרט אחד. מה הוא?